

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

I. Η βασική εξίσωση που εκφράζει την ισοδυναμία των αναλήψεων, αφενός, και των εξοφλητικών δόσεων και καταβολών επιβαρύνσεων, αφετέρου.

Η βασική εξίσωση, με την οποία προσδιορίζεται το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο (ΣΕΠΕ), εκφράζει σε ετήσια βάση την ισοδυναμία μεταξύ του αθροίσματος της παρούσας αξίας των αναλήψεων, αφενός, και του αθροίσματος της παρούσας αξίας των ποσών των εξοφλητικών δόσεων και των καταβολών επιβαρύνσεων, αφετέρου, ήτοι:

$$\sum_{k=1}^m C_k (1 + X)^{-t_k} = \sum_{l=1}^{m'} D_l (1 + X)^{-S_l}$$

όπου:

X	είναι το ΣΕΠΕ,
m	είναι ο αύξων αριθμός της τελευταίας ανάληψης,
k	είναι ο αύξων αριθμός μιας ανάληψης, με $1 \leq k \leq m$,
C_k	είναι το ποσό της υπ' αριθμόν k ανάληψης,
t_k	είναι το χρονικό διάστημα, που εκφράζεται σε έτη και κλάσματα έτους, μεταξύ της ημερομηνίας της πρώτης ανάληψης και της ημερομηνίας κάθε νέας ανάληψης, με $t_1 = 0$,
m'	είναι ο αύξων αριθμός της τελευταίας εξοφλητικής δόσης ή καταβολής επιβαρύνσεων,
l	είναι ο αύξων αριθμός μιας εξοφλητικής δόσης ή καταβολής επιβαρύνσεων,
D_l	είναι το ποσό μιας εξοφλητικής δόσης ή καταβολής επιβαρύνσεων,
S_l	είναι το χρονικό διάστημα, που εκφράζεται σε έτη και κλάσματα έτους, μεταξύ της ημερομηνίας της πρώτης ανάληψης και της ημερομηνίας κάθε εξοφλητικής δόσης ή καταβολής επιβαρύνσεων.

Παρατηρήσεις

α) Τα ποσά που καταβάλλονται από τα δύο μέρη σε διαφορετικές χρονικές στιγμές δεν είναι κατ' ανάγκη ίσα ούτε καταβάλλονται κατ' ανάγκη ανά ίσα διαστήματα.

β) Εναρκτήρια ημερομηνία είναι η ημερομηνία της πρώτης ανάληψης.

γ) Ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ των ημερομηνιών που χρησιμοποιούνται στους υπολογισμούς εκφράζεται σε έτη ή κλάσματα έτους. Το έτος θεωρείται ότι έχει 365 ημέρες (για τα δίσεκτα έτη 366 ημέρες), 52 εβδομάδες ή 12 ισόχρονους μήνες. Ο μήνας θεωρείται ότι έχει 30,41666 ημέρες (δηλαδή 365/12), είτε ανήκει σε δίσεκτο έτος είτε όχι.

Όταν τα χρονικά διαστήματα που μεσολαβούν μεταξύ των ημερομηνιών που χρησιμοποιούνται στους υπολογισμούς δεν μπορούν να εκφραστούν ως ακέραιος

αριθμός εβδομάδων, μηνών ή ετών, τα χρονικά διαστήματα εκφράζονται με ακέραιο αριθμό μίας από αυτές τις περιόδους σε συνδυασμό με αριθμό ημερών. Όταν χρησιμοποιούνται ημέρες:

i) μετρώνται όλες οι ημέρες, συμπεριλαμβανομένων των σαββατοκύριακων και των αργιών·

ii) ίσες περίοδοι και στη συνέχεια ημέρες μετρώνται αντίστροφα έως την ημερομηνία της αρχικής ανάληψης·

iii) η διάρκεια της περιόδου ημερών προσδιορίζεται αφαιρώντας την πρώτη ημέρα και συνυπολογίζοντας την τελευταία ημέρα και εκφράζεται σε έτη, διαιρώντας την περίοδο αυτή με τον αριθμό των ημερών (365 ή 366 ημέρες) ολόκληρου του έτους, μετρώντας αντίστροφα από την τελευταία ημέρα έως την ίδια ημέρα του προηγούμενου έτους.

δ) Το αποτέλεσμα του υπολογισμού εκφράζεται με ακρίβεια τουλάχιστον ενός δεκαδικού ψηφίου. Εάν ο αριθμός στο επόμενο δεκαδικό ψηφίο είναι μεγαλύτερος ή ίσος του 5, ο αριθμός στο συγκεκριμένο δεκαδικό ψηφίο αυξάνεται κατά μία μονάδα.

ε) Η εξίσωση μπορεί να ξαναγραφεί με τη χρήση εφάπαξ ποσού και με την εισαγωγή της έννοιας των χρηματικών ροών (A_k), που μπορούν να έχουν είτε θετικό είτε αρνητικό πρόσημο, είτε δηλαδή θα καταβάλλονται είτε θα εισπράττονται κατά τις χρονικές περιόδους 1 έως n , αντίστοιχα, εκφραζόμενες σε έτη, ήτοι:

$$S = \sum_{k=1}^n A_k (1 + X)^{-t_k}$$

όπου S είναι το υπόλοιπο της παρούσας αξίας των ροών. Η τιμή του S θα είναι μηδενική, αν ο σκοπός είναι να διατηρηθεί η ισοδυναμία των ροών.

II. Οι πρόσθετες παραδοχές για τον υπολογισμό του ΣΕΠΕ είναι οι εξής:

α) Αν η σύμβαση πίστωσης παρέχει στον καταναλωτή τη δυνατότητα ελεύθερης επιλογής όσον αφορά τις αναλήψεις, θεωρείται ότι πραγματοποιείται πλήρης και άμεση ανάληψη του συνολικού ποσού της πίστωσης.

β) Αν η σύμβαση πίστωσης παρέχει στον καταναλωτή τη δυνατότητα ελεύθερης επιλογής όσον αφορά τις αναλήψεις γενικά, αλλά επιβάλλει, μεταξύ των διαφόρων τρόπων ανάληψης, περιορισμό ως προς το ποσό της πίστωσης και τη χρονική περίοδο, θεωρείται ότι πραγματοποιείται ανάληψη του ποσού της πίστωσης κατά την πρώτη ημερομηνία που προβλέπεται στη σύμβαση πίστωσης και σύμφωνα με τα καθοριζόμενα όρια ανάληψης.

γ) Αν η σύμβαση πίστωσης προβλέπει διαφορετικούς τρόπους ανάληψης με διαφορετικές επιβαρύνσεις ή διαφορετικά χρεωστικά επιτόκια, θεωρείται ότι πραγματοποιείται ανάληψη του συνολικού ποσού της πίστωσης με τη μεγαλύτερη επιβάρυνση και με το χρεωστικό επιτόκιο που αντιστοιχεί στον πλέον συνήθη μηχανισμό αναλήψεων που χρησιμοποιείται για αυτό το είδος σύμβασης πίστωσης.

δ) Στην περίπτωση δυνατότητας υπεράναληψης, θεωρείται ότι πραγματοποιείται πλήρης ανάληψη του συνολικού ποσού της πίστωσης και για ολόκληρη τη διάρκεια της σύμβασης πίστωσης. Αν η διάρκεια της δυνατότητας υπεράναληψης δεν είναι

γνωστή, το ΣΕΠΕ υπολογίζεται βάσει της παραδοχής ότι η διάρκεια της σύμβασης είναι τρίμηνη.

ε) Στην περίπτωση σύμβασης πίστωσης αόριστης διάρκειας, πλην της δυνατότητας υπερανάληψης, θεωρείται ότι:

i) η πίστωση χορηγείται για περίοδο ενός έτους από την ημερομηνία της αρχικής ανάληψης και ότι με την τελική πληρωμή που πραγματοποιεί ο καταναλωτής εξοφλείται κάθε υπόλοιπο κεφαλαίου, τόκων και άλλων επιβαρύνσεων, αν υπάρχουν·

ii) το κεφάλαιο εξοφλείται από τον καταναλωτή σε ισόποσες μηνιαίες δόσεις, αρχής γενομένης έναν μήνα μετά την ημερομηνία της αρχικής ανάληψης. Ωστόσο, όταν το κεφάλαιο πρέπει να εξοφληθεί μόνο στο σύνολό του, εφάπαξ, σε κάθε περίοδο πληρωμής, οι διαδοχικές αναλήψεις και εξοφλήσεις ολόκληρου του κεφαλαίου από τον καταναλωτή θεωρείται ότι πραγματοποιούνται εντός περιόδου ενός έτους. Οι τόκοι και οι άλλες επιβαρύνσεις εφαρμόζονται σύμφωνα με τις εν λόγω αναλήψεις και αποπληρωμές του κεφαλαίου και όπως προβλέπεται στη σύμβαση πίστωσης.

Για τους σκοπούς του παρόντος στοιχείου, σύμβαση πίστωσης αόριστης διάρκειας είναι μια σύμβαση πίστωσης χωρίς καθορισμένη διάρκεια και περιλαμβάνει πιστώσεις που πρέπει να εξοφληθούν πλήρως εντός μιας περιόδου ή με τη λήξη της, αλλά, μόλις εξοφληθούν, είναι εκ νέου διαθέσιμες για ανάληψη.

στ) Στην περίπτωση συμβάσεων πίστωσης εκτός των υπεραναλήψεων και των συμβάσεων πίστωσης αόριστης διάρκειας όπως αναφέρονται στις παραδοχές των στοιχείων δ) και ε):

i) αν η ημερομηνία ή το ποσό αποπληρωμής κεφαλαίου που πρέπει να καταβάλει ο καταναλωτής δεν μπορεί να εξακριβωθεί, θεωρείται ότι η καταβολή πραγματοποιείται την πρώτη ημερομηνία που προβλέπεται στη σύμβαση πίστωσης και καταβάλλεται το χαμηλότερο ποσό το οποίο προβλέπει η σύμβαση πίστωσης·

ii) αν το χρονικό διάστημα ανάμεσα στην ημερομηνία της αρχικής ανάληψης και την ημερομηνία της πρώτης πληρωμής που πρέπει να πραγματοποιήσει ο καταναλωτής δεν μπορεί να εξακριβωθεί, θεωρείται ότι είναι το πιο σύντομο χρονικό διάστημα.

ζ) Αν η ημερομηνία ή το ποσό πληρωμής που πρέπει να καταβάλει ο καταναλωτής δεν μπορεί να εξακριβωθεί βάσει της σύμβασης πίστωσης ή βάσει των παραδοχών των στοιχείων δ), ε) ή στ), θεωρείται ότι η πληρωμή γίνεται σύμφωνα με τις ημερομηνίες και τους όρους που απαιτεί ο πιστωτικός φορέας και, όταν οι εν λόγω ημερομηνίες και όροι δεν είναι γνωστοί:

i) οι τόκοι καταβάλλονται μαζί με τις αποπληρωμές κεφαλαίου·

ii) επιβάρυνση εκτός τόκων που εκφράζεται ως εφάπαξ ποσό καταβάλλεται κατά την ημερομηνία σύναψης της σύμβασης πίστωσης·

iii) οι επιβαρύνσεις εκτός τόκων που εκφράζονται ως πολλαπλές πληρωμές καταβάλλονται σε τακτά διαστήματα, αρχής γενομένης από την ημερομηνία της πρώτης αποπληρωμής κεφαλαίου, και, αν το ποσό των πληρωμών αυτών δεν είναι γνωστό, θεωρούνται ισόποσες·

iv) με την τελική πληρωμή εξοφλείται κάθε ενδεχόμενο υπόλοιπο κεφαλαίου, τόκων

και άλλων επιβαρύνσεων, αν υπάρχουν.

η) Αν δεν έχει συμφωνηθεί ήδη το ανώτατο όριο που εφαρμόζεται στην πίστωση, το όριο αυτό θεωρείται ότι ανέρχεται σε 1 500 EUR.

θ) Αν προσφέρονται διαφορετικά χρεωστικά επιτόκια και επιβαρύνσεις για περιορισμένο διάστημα ή ποσό, ως χρεωστικό επιτόκιο και επιβαρύνσεις θεωρούνται τα υψηλότερα για ολόκληρη τη διάρκεια της σύμβασης πίστωσης.

ι) Όσον αφορά τις συμβάσεις πίστωσης για καταναλωτές για τις οποίες συμφωνείται σταθερό χρεωστικό επιτόκιο για την αρχική περίοδο, στο τέλος της οποίας καθορίζεται νέο χρεωστικό επιτόκιο το οποίο εν συνεχεία προσαρμόζεται περιοδικά βάσει συμφωνηθέντος δείκτη, ο υπολογισμός του ΣΕΠΕ βασίζεται στην παραδοχή ότι, στο τέλος της περιόδου για την οποία έχει καθοριστεί σταθερό χρεωστικό επιτόκιο, το χρεωστικό επιτόκιο είναι ίσο προς εκείνο που ισχύει κατά τον χρόνο υπολογισμού του ΣΕΠΕ, βάσει της αξίας του συμφωνηθέντος δείκτη κατά τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή.